

สถานการณ์"เหมืองแร่"ในประเทศไทย

« เมื่อ: ตุลาคม 13, 2010, 05:43:47 »

เรียบเรียงจากเอกสารประกอบการสัมมนา เวทีเครือข่ายประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ ประเทศไทย 3-5 กันยายน 2553 ณ โรงแรมเทพนคร อ.เมือง จ.พิษณุโลก

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ในประเทศไทยได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ล้อม สังคมและสุขภาพในหลายมิติ กล่าวคือ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพและการ เป็นแหล่งอาหาร ที่ทำมาหากิน และที่อยู่อาศัยของคนในชุมชนท้องถิ่นถูกทำลายจากการขุดเจาะทั้ง แบบเปิด/ทำลายหน้าดินและเป็นอุโมงค์ใต้ดิน มลพิษปนเปื้อน/ ฟุ้งกระจาย เสียย ผุ่นและแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิด การสูบน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน จนส่งผลให้สุขภาพของคนและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เสื่อมโทรมลงจนถึงตายได้ ปัญหาดังกล่าวได้พัฒนาไปสู่ปัญหาสังคม ความขัดแย้ง และการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นผลจากการ กำหนดนโยบาย บังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบและการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ที่ไม่เป็นธรรม

ความเข้าใจของภาคประชาชนต่อการประกอบกิจการเหมืองแร่หรือโครงการพัฒนา อื่นๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับการมีทัศนคติพื้นฐานในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นสำคัญ เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคือเงื่อนไขสำคัญ ของระบบตรวจสอบเพื่อถ่วงดุลอำนาจและกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ แต่รัฐบาลไทยและผู้ประกอบการเหมืองแร่มักละเลยหรือให้ความสำคัญต่อการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนน้อยมาก ส่วนใหญ่จึงไปปิดข้อมูลจนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้น ทำให้ภาคประชาชนสูญเสียเสียงแรงและค่าใช้จ่ายเพื่อทำการเรียกร้อง เดินขบวน ชุมนุมประท้วงต่อรัฐบาลไทยและผู้ประกอบการเหมืองแร่อยู่เรื่อยๆ

การที่ภาคประชาชนให้ความสนใจเรื่องการประกอบกิจการเหมืองแร่ก็เพราะ รู้สึกหวั่นวิตกและกังวลถึงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองจากการประกอบกิจการ เหมืองแร่ที่อยู่ใกล้ชิดหรือบางทีก็ซ้อนทับลงไปชุมชน จึงได้รวมตัวกันเป็นเครือข่ายเพื่อรวมพลังเรียกร้องให้สังคมไทยรับรู้ เพราะความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง

หากธรรมาภิบาลหมายถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างแท้จริงโดยไม่มีการปกปิดปิดเบือน การร่วมกันศึกษาและตรวจสอบผลกระทบด้านต่างๆ ของโครงการเหมืองแร่ การรับฟังข้อมูลและความคิดเห็นสาธารณะ ตลอดจนการร่วมตัดสินใจที่จะเอาหรือไม่เอาโครงการกับรัฐบาล เพื่อร่วมกันพัฒนาบ้านเมือง จะเห็นได้ว่าภาคประชาชนได้สร้างความรู้เรื่องธรรมาภิบาลขึ้นมาในสังคมไทย ด้วยสามัญสำนึกพื้นฐาน ถึงแม้ว่าการก่อตัวของธรรมาภิบาลในพื้นที่ทำเหมืองแร่ต่าง ๆ จะเป็นเพียงพื้นที่เล็ก ๆ พื้นที่หนึ่งของแผ่นดินไทยกว่า 5 แสนตารางกิโลเมตร หรือ 300 กว่าล้านไร่ ที่ยากจะสร้างผลกระทบกระเทือนหรือเป็นบทเรียนหรือได้รับการเอาใจใส่จากสาธารณชนที่อยู่นอกพื้นที่อื่นๆก็ตาม แต่ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ยังมีความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะ ทำให้สังคมใหญ่ของไทยเห็นว่า 'ธรรมาภิบาล' ที่เกิดขึ้น ต้องมุ่ง สร้างเงื่อนไขการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาบ้านเมืองที่ดีขึ้นมาเพื่อเป็นพลังตรวจสอบและถ่วงดุลโครงการเหมืองแร่ต่างๆ ที่มีเฉพาะผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเท่านั้น

1. พื้นที่สำรวจแร่พลวง อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน

Friends for Asia

Coordinating Staff needed

Work with us. Experience your life

นสพ.ไทยเอ็นจีโอ

เงื่อนไขการสมัคร
10/01/2013 - 22:35

แจกฟรี ห้างประเภทบุคคลธรรมดา
และนิติบุคคล มีจำนวนจำกัด
10/01/2013 - 22:35

สมัครเป็นสมาชิก นสพ.ไทยเอ็นจีโอ
10/01/2013 - 22:31

เยาวชนทำสื่อ

พฤษภาคม 2551 สำนักทรัพยากรแร่ สรุปผลสำรวจศักยภาพแหล่งแร่พื้นที่ "ขุนยวม" หลังจากกรมทรัพยากรธรณี ได้สำรวจศักยภาพแหล่งแร่ครอบคลุมพื้นที่ 3,300 ตร.กม. พบศักยภาพแหล่งแร่พลวง แหล่งแร่ดินขาว แหล่งแร่แมงกานีส แหล่งแร่หินอุตสาหกรรม และศักยภาพแหล่งแร่ทาวเวอร์ที่รวมทั้งหมด แร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองคำ แร่เหล็ก แร่แบไรต์ แร่ฟลูออไรต์ แร่ทองแดง

18 ตุลาคม 2552 อบต. แม่เงา มีหนังสือด่วนสุดแจ้งเรื่องการขอประทานบัตรของ บริษัทบุดอท เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ในการทำเหมืองแร่พลวง ในเนื้อที่ 216 ไร่ 1 งาน 82 ตารางวา ในพื้นที่หมู่ 8 ต.แม่เงา อ.ขุนยวม เพื่อให้บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ใช้สิทธิโต้แย้งคำขอประทานบัตรภายใน 20 วัน (พื้นที่นี้เคยเป็นเหมืองแร่พลวงเก่าที่เปิดดำเนินการในปี 2516 และยุติการทำเหมืองมาแล้วประมาณ 15 ปี)

ชาวบ้านคัดค้าน เนื่องจากไม่มีการชี้แจงข้อมูลจากทั้งเอกชนหรือรัฐบาลให้ชาวบ้านรับรู้ ไม่มีการทำประชาพิจารณ์ และยังไม่มีการทำรายงานผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

2. ลำเลียงถ่านหินจากพม่า

กรณี บริษัท สระบุรีถ่านหิน จำกัด ในเครือ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด(มหาชน) จะมีโครงการขนส่งถ่านหินจากเมืองก๊ก รัฐฉาน ประเทศพม่า ผ่านพื้นที่สี่ตำบลใน อ.แม่ฟ้าหลวง โดยจะเข้ามาทางหมู่บ้านม้งเก่าหลัง ผ่าน ต.เทอดไท ต.แม่สะลองใน และพักกองถ่านหินไว้ที่ ต.ป่าซาง จากนั้นขนส่งต่อมายัง อ.แม่จัน เข้าสู่ถนนพหลโยธิน ก่อนขนส่งไปยังจังหวัดสระบุรี ซึ่งจะมีการขนส่งถ่านหินวันละ 5,000 ตัน โดยรถบรรทุก 200 เที่ยว

ประเด็นผลกระทบในพื้นที่ ต.ป่าซาง อาจทำให้เกิดสารพิษไหลซึมลงสู่แหล่งน้ำ และจะเกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นถ่านหิน

3. พื้นที่สำรวจและทำเหมืองแร่ลุ่มน้ำแม่แจ่ม อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่

กรมทรัพยากรธรณีศึกษาพบว่า พื้นที่ลุ่มน้ำแม่แจ่ม หรือแอ่งแม่แจ่ม เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางแร่ หินอุตสาหกรรม และทรัพยากรพลังงาน กระจายตัวอยู่ทั่วไป แร่เหล็กพบมากที่สุดในบริเวณบ้านแม่โถตำบลปางหินฝน มีปริมาณมากถึง 1 ล้านเมตริกตัน ส่วนถ่านหินแอ่งนาฮ่อง ต.แม่่นาจร (ไม่รวมพื้นที่ที่ยุติการผลิต) และแอ่งกองกาน ต.แม่ศึก เป็นแหล่งถ่านหินสำรองที่รอวันขุดขึ้นมาใช้ อีก 16,040 ล้านตันทั้งนี้ยังไม่รวมแมงกานีส เฟลด์สปาร์ ฟลูออไรต์ และดีบุก อีกหลายล้านตันที่ผ่านการทดสอบคุณภาพและกำลังขอประทานบัตรอยู่ในขณะนี้

จากข้อมูลกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ส.ค.51) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี 2530 - 2551 มีบุคคล บริษัท และห้างหุ้นส่วนจำกัด ยื่นขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ และขอประทานบัตร ในพื้นที่อำเภอแม่แจ่ม 47 ราย เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, บริษัทปูนซิเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน), หจก.เชียงใหม่ทวีทรัพย์เอ็นจิเนียริง, บริษัท เทพประทานการแร่ จำกัด ฯลฯ

ทั้ง 47 รายนี้ มีจำนวน 38 รายที่ได้ดำเนินการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษในช่วงปี 2530 - 2533, 2542 - 2549 และในช่วงปี 2550 - 2551 ซึ่งเลยเวลาในการสำรวจและรายงานผลการสำรวจให้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มาแล้ว ปัจจุบันน่าจะอยู่ในขั้นตอนของการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการทำเหมือง เพื่อขออนุญาตประทานบัตร ที่เหลืออีก 9 รายยื่นขอประทานบัตรในปี 2530, 2550 และ 2551 รวมพื้นที่ป่าไม้ที่มีการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ 34,094.3.19 ไร่ ขออาชญาบัตรพิเศษ 2,350 ไร่ และขอประทานบัตร 1,980.135 ไร่ รวมแล้วเป็นจำนวน 39,659 ไร่ 3 งาน 154 ตารางวาครอบคลุมพื้นที่ 8 ใน 10 ตำบลของพื้นที่ลุ่มน้ำแม่แจ่ม คิดเป็นร้อยละ 1.97 ของพื้นที่ลุ่มน้ำแม่แจ่ม(2,004,437.5 ไร่)

ชนิดแร่ที่ขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และอาชญาบัตรพิเศษส่วนใหญ่เป็น แมงกานีส 14 รายรองลงมาได้แก่ ถ่านหิน 7 ราย เฟลด์สปาร์ (ดินขาว) 5 ราย ฟลูออไรต์ 2 ราย แร่เหล็ก 2 ราย และดีบุก 1 ราย ไม่ระบุชนิดแร่อีก 8 ราย ส่วนชนิดแร่ที่ขอประทานบัตรได้แก่ แมงกานีส 5 ราย ถ่านหิน 2 ราย ที่เหลือเป็นแร่เฟลด์สปาร์ และดีบุกชนิดละ 1 ราย

พื้นที่ที่ยื่นคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ส่วนใหญ่อยู่ในเขต ต.แม่ศึก (ถ่านหิน, แมงกานีส) ต.กองแขก (เฟลด์สปาร์, แมงกานีส) ต.ช่างเคิ่ง (แมงกานีส, ถ่านหิน) ต.แม่แดด (ถ่านหิน) ต.แม่่นาจร(ดีบุก, เหล็ก, แมงกานีส) ต.ท่าผา (ฟลูออไรต์) และต.ปางหินฝน (แมงกานีส) ตามลำดับ

พื้นที่ขออาชญาบัตรพิเศษอยู่ในเขตตำบลแม่ศึกและตำบลบ้านจันทร์ ส่วนพื้นที่ประทานบัตรโดยมากอยู่ในเขตตำบลกองแขก 717 ไร่ (แมงกานีส) ต.แม่ศึก 600 ไร่ (ดีบุก, ถ่านหิน) ต.ช่างเคิ่ง 492 ไร่ (แมงกานีส, ถ่านหิน, ดินขาว) และต.ปางหินฝน 171-0-74 ไร่ (แมงกานีส)พื้นที่ประทานบัตร

พื้นที่อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และพื้นที่อาชญาบัตรพิเศษดังกล่าวมานี้ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ลุ่ม น้ำคุณภาพชั้น 1 เอ, 1 บี และลุ่มน้ำคุณภาพชั้น 2 ในขณะที่ลุ่มน้ำแม่แจ่มเป็นลุ่มน้ำสาขาสายสำคัญของลุ่มน้ำปิง การทำเหมืองจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสังคมของคนแม่แจ่มอย่างเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ใกล้พื้นที่ทำเหมืองแร่ หมู่บ้านที่เป็นเส้นทางผ่านของรถขนแร่ และหมู่บ้านที่ใช้น้ำแม่แจ่มในการอุปโภคบริโภค

4. พื้นที่สำรวจและทำเหมืองแร่ลิกไนต์ อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ร่วมกับกรมทรัพยากรธรณี เริ่มสำรวจเหมืองถ่านหินเวียงแหงครั้งแรกเมื่อปี 2526 และมีการสำรวจขั้นละเอียดเมื่อปี 2530 ต่อมาในปี 2531 คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้กั้นพื้นที่ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) เข้ามาใช้ประโยชน์การสำรวจพบว่า ปริมาณสำรองถ่านหินที่เหมืองเวียงแหงมีปริมาณ 80-90 ล้านตัน โดยถ่านหินที่พบเป็นถ่านหินที่มีคุณภาพดีกว่าที่แม่เมาะ คือ มีความร้อนสูง มีซัลเฟอร์ต่ำ และมีสัดส่วนกำมะถันต่ำ 1%

ตุลาคม 2542 กฟผ. ดำเนินการขอประทานบัตรควบคู่ไปกับการจัดตั้งบริษัทร่วมทุน

กันยายน 2544 สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) อนุมัติให้ กฟผ. เข้าไปใช้พื้นที่แหล่งถ่านหินเวียงแหงโดยไม่ต้องมีการประมูล โดยมีเงื่อนไขกำหนดให้ กฟผ. จัดทำรายงานการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (EIA)

พื้นที่ตั้งของโครงการเหมืองถ่านหินเวียงแหง มีพื้นที่ประมาณ 9 ตารางกิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอเวียงแหงเพียง 7 กิโลเมตร และใช้ชุมชน 8 หมู่บ้านอาศัยอยู่ล้อมรอบ ในเขตพื้นที่ 3 ตำบล ได้แก่บ้านกองลม ต.เมืองแหง บ้านปางป๋อ บ้านม่วงป๋อ บ้านมหาธาตุ บ้านสามปู่ ต.แสนไห, บ้านจอบ บ้านม่วงเครือ บ้านห้วยไคร้ ต.เวียงหลวง พื้นที่โครงการบางส่วนยังอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ และป่าลุ่มน้ำฝาง ส่วนเส้นทางขนส่งหน้าดินและถ่านหินลิกไนต์บางส่วนอยู่ในเขตป่าอนุรักษ์

กฟผ. รายงานไว้ด้วยว่า ในพื้นที่เปิดเหมืองถ่านหินเวียงแหงนั้น เมื่อมีการเจาะลึกลงไปประมาณ 800- 2,400 เมตร มีก๊าซธรรมชาติอยู่ใต้ชั้นฐานลึกลงอยู่จำนวนหลายล้านลูกบาศก์ฟุต และในโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาก๊าซธรรมชาติบน ระบุว่า มีแผนการจะจัดตั้งโรงงานผลิตก๊าซเชื้อเพลิงจากลิกไนต์เพื่อใช้ในการผลิต ไฟฟ้า เพื่อขายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมและใช้ในครัวเรือนในอนาคต

โครงการเหมืองลิกไนต์เวียงแหงถือเป็นโครงการแรกในประเทศไทยที่มีการศึกษาผลกระทบทางสังคม (SIA) ควบคู่ไปกับการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA)

5. พื้นที่สำรวจและทำเหมืองแร่ลุ่มน้ำแม่สรวย อ.วังชิ้น จ.แพร่

กรมทรัพยากรธรณี เคยสำรวจไว้เมื่อหลายปีก่อน ระบุว่า ต.สรวย ต.ป่าสัก อ.วังชิ้น จ.แพร่เขตติดต่อกับลำปาง-สุโขทัย นับเป็นแหล่งสายแร่ทองคำสำคัญแห่งของไทย

ด้านอุตสาหกรรมและการเหมืองแร่ จ.แพร่ ก็มีข้อมูลระบุว่า แหล่งแร่ทองคำที่สำคัญของไทยนอกจากใน จ.เชียงใหม่ เลย อุตรดิตถ์ นนทบุรี พิจิตร เพชรบูรณ์ และลพบุรี ตลอดจนพื้นที่ภาคตะวันออกแล้ว ยังมีพื้นที่ อ.วังชิ้น จ.แพร่ รวมอยู่ด้วย

เดือนกันยายน 2550 บริษัท ณ ภัทรไผ่หนึ่ง จำกัด ได้ขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ในพื้นที่ ต.สรวย อ.วังชิ้น พื้นที่ 1,220 ไร่ และได้รับการออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เดือนกรกฎาคม 2551 ถึง กรกฎาคม 2552 จำนวน 2 แปลง โดยอ้างว่าเป็นเพียงการสำรวจแร่เหล็กเท่านั้น

ชาวบ้านในลุ่มน้ำที่ไม่เห็นชอบกับการสำรวจแร่เหล็กเพื่อทำเหมืองแร่ ได้คัดค้านการยื่นขออนุญาตอาชญาบัตรผูกขาดการสำรวจแร่เหล็กที่จะมีการยื่นคำขอในปีต่อไป ของบริษัท ณ ภัทรไผ่หนึ่งหรือบริษัทเอกชนอื่นๆ ที่จะเข้ามาดำเนินการ เพราะกังวลว่า การสำรวจและทำเหมืองแร่เหล็กจะมีวัตถุประสงค์ที่ใหญ่กว่านั้น คือ การขุดแร่ทองคำด้วย

6. พื้นที่สำรวจและทำเหมืองแร่ถ่านหินแอ่งงาว อ.งาว จ.ลำปาง

ปี 2548-2550 กรมป่าไม้ออกเอกสารสิทธิ์ สทก. ให้ชาวบ้านแห่งเหนือ อ.งาว ที่มีที่ดินทำกินกันมาดั้งเดิมซึ่งถูกเขตป่าสงวนประกาศทับซ้อน

ต่อมา ปี 2551 บริษัท เขียวเหลือง จำกัด ได้เข้ามาทำเหมืองแร่ถ่านหินจากชาวบ้าน โดยกว้านซื้อบริเวณโดยรอบก่อน จนที่เหลือข้างในกลายเป็นที่ตาบอด บีบบางบ้านขายให้ในราคาถูก จนรวมได้พื้นที่กว่า 2,000 ไร่ อ้างเพื่อปลูกต้นกระดาษ AA ก่อนจะยื่นขอประทานบัตรทำกิจการเหมืองถ่านหินลึกในคืนในเวลาต่อมา

7. พื้นที่โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินลิกไนต์แม่เมาะ อ.แม่เมาะ จ.ลำปาง

โรงไฟฟ้าแม่เมาะ โดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แม่เมาะ ตั้งอยู่ที่ อ.แม่เมาะ มีพื้นที่เต็มโครงการประมาณ 150 ตารางกิโลเมตร และผลิตกระแสไฟฟ้าโดยใช้ถ่านหินลิกไนต์ในเขตอำเภอแม่เมาะเป็นเชื้อเพลิงในการผลิต และขยายกำลังผลิตเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน มีโรงงาน 13 เครื่องมีกำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าทั้งหมด 2,625 เมกะวัตต์

เหมืองแม่เมาะ ในเขต ต.แม่เมาะ อ.แม่เมาะ อยู่ห่างจากจังหวัดลำปางประมาณ 20 กิโลเมตรเป็นเหมืองลิกไนต์แหล่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ที่ กฟผ. เปิดทำเหมืองเพื่อเป็นพลังงานป้อนให้กับโรงไฟฟ้าแม่เมาะ

โครงการขยายเหมืองแม่เมาะ สำหรับโรงไฟฟ้าแม่เมาะ ก็เกิดขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของชาวบ้านรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จากฝุ่นหิน และสารซิลิโคเนอไดออกไซด์เป็นจำนวนมากที่ทำให้ชาวบ้านหลายร้อยครอบครัว เจ็บป่วยยาวนานนับ 10 ปี และเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ชาวบ้าน 4 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่รอบๆ เหมืองขออพยพออกจากพื้นที่ กระทั่งมีการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองในปี 2547 ปัจจุบันคดีอยู่ในระหว่างอุทธรณ์

ปี 2551 กฟผ. กำลังจะเปิดเหมืองเฟสที่ 6 ซึ่งสำรวจเบื้องต้นพบว่าถ่านหินลิกไนต์ประมาณ 65 ล้านตัน ทดแทนเหมืองเฟส 5 ที่กำลังจะหมดไป ในปี 2551 เพื่อส่งถ่านหิน 18 ล้านตันต่อปีให้โรงไฟฟ้าแม่เมาะ หน่วยที่ 4-13 ได้ตามความต้องการ โดย กฟผ. ลงนามในสัญญาว่าจ้างให้กิจการร่วมค้า บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) และ บริษัท สหกลอติวิปเม้นท์ จำกัด ดำเนินการหาชุมชนดินและถ่านหินที่เหมืองแม่เมาะ จังหวัดลำปาง มูลค่าโครงการ 21,891.237 ล้านบาท มีระยะเวลาดำเนินการ 12 ปี (ธ.ค. 2551-ธ.ค. 2562)

8. พื้นที่ทำเหมืองแร่สังกะสี อ.แม่สอด จ.ตาก

เหมืองผาแดง เป็นแหล่งแร่สังกะสีที่สำรวจพบโดยกรมทรัพยากรธรณีมากกว่า 40 ปี และได้ให้สัมปทานการทำเหมืองแก่บริษัท ไทยซิง จำกัด ในปี 2515-2518 สามารถนำสินแร่ออกมาได้ประมาณ 150,000 ตัน/ปี และปิดตัวลง ก่อนที่ บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) จะเข้าสำรวจและได้ประทานบัตรช่วงต่อ ตั้งแต่ปี 2525 บริษัทผาแดงฯ จึงเริ่มเปิดทำเหมืองผลิตแร่สังกะสีบริเวณดอยผาแดง ต.พระธาตุผาแดง อ.แม่สอด เนื้อที่รวมประมาณ 250 ไร่ พื้นที่มีแร่สังกะสีชิลิเกตปริมาณมาก โดยแร่ที่ได้จะส่งให้โรงถลุงที่จังหวัดตาก จนถึงที่สุดอายุประทานบัตรเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2550 (ในปี 2536 บริษัท ตากไมนิ่ง จำกัด ได้รับสัมปทานให้เข้ามาทำเหมืองอีกแห่งในพื้นที่ไม่ไกลกันนัก)

ต่อมาวันที่ 8 เมษายน 2551 บริษัทฯ ได้ประทานบัตรใหม่ในพื้นที่กิจกรรมเหมืองเดิมจากกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีอายุประทานบัตร 15 ปี (ปี 2551-2566) แร่ที่ผลิตเป็นแร่สังกะสีออกไซด์มีกำลังผลิตปีละ 170,000 ตัน ได้แก่ แร่ซิลิเกต แร่คาร์บอนเนต

แต่ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2546 มีการตรวจวัดระดับสารแคดเมียมในดินและข้าว บริเวณ อ.แม่สอด จ.ตาก พบว่า มีการปนเปื้อนของสารแคดเมียมในดิน ผลผลิตการเกษตร และจะกระทบต่อสุขภาพของประชากรกว่า 6,000 คน ส่วนการสำรวจพื้นที่ 5,000 ไร่ ในปี 2552 ชาวมีสารแคดเมียมเกิน 0.4 มิลลิกรัม/กิโลกรัม อยู่ 1 พันกว่าไร่

นักวิชาการระบุว่า การทำเหมือง หรือ การเปิดหน้าดินให้โล่ง ไม่มีพืชปกคลุม คือสาเหตุที่ทำให้เกิดการกัดเซาะหน้าดินอย่างรวดเร็ว และเป็นเหตุให้แคดเมียมกระจายตัวปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมมากขึ้นจนถึงขั้นวิกฤต

9. พื้นที่ทำเหมืองแร่ทองคำ 3 จังหวัด พิจิตร เพชรบูรณ์และพิษณุโลก

ในปี 2543 โครงการเหมืองแร่ทองคำของ บริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด ผ่านรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และได้รับอนุญาตทำเหมืองแร่ทองคำ-เงิน รวมพื้นที่ประทานบัตรและใบอนุญาต 2,835 ไร่

ต่อมาได้ต่อโครงการระยะที่ 2 โดยขอรวมแผนผังโครงการเป็นเหมืองเดียวกับโครงการแรกในเดือนกรกฎาคม 2551 มีพื้นที่ 9 แปลง 2,628 ไร่ ใน ต.เขาเจ็ดยอด อ.ทับคล้อ จ.พิจิตร และ ต.ท้ายดง อ.วังโป่ง จ.เพชรบูรณ์ นอกจากนี้ บริษัท อัคราไมนิ่งฯ และ บริษัท ริชมิไมนิ่ง จำกัด, บริษัท ไทยโกลบอลเวเนเจอร์ส จำกัด ยังได้รับอนุญาตพิเศษสำรวจแร่ทองคำ-เงิน ในเขตรอยต่อ 3 จังหวัดพร้อมกันในปี 2549 จำนวน 59 แปลง 507,996 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพิจิตร ได้แก่ ต.เขาทราย เขาเจ็ดยอด ท้ายทุ่ง และ ทับคล้อ อ.ทับคล้อ, ต.หนองพะวัง ท้ายพูน หนองปลาไหลและหนองปล้อง อ.วังทรายพูน, ต.ท่าเยี่ยม อ.สากเหล็ก และ ต.วังจั่ว สำนักขุนเณรและหัวพุก อ.ดงเจริญ ในส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ต.วังหิน อ.วังโป่ง และจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ ต. บ้านน้อยชุมชู้เหล็ก เนินมะปรางวังยาง บ้านมุง ไทรย้อย วังโพรงและชมพู อ.เนินมะปราง

ผลจากการสำรวจ และทำเหมืองแร่ทองคำ-เงิน ของ บริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด, บริษัท ริชมิไมนิ่ง จำกัด, บริษัท ไทยโกลบอลเวเนเจอร์ส จำกัด ได้ทำให้แหล่งน้ำธรรมชาติเหือดแห้ง ขาดน้ำใช้ทำเกษตร ชาวบ้านต้องซื้อน้ำกินน้ำใช้ ที่สำคัญก่อมลพิษทางฝุ่น เสียง แรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหินปนเปื้อนสารพิษไซยาไนด์และสารหนูลงสู่ดินและ แหล่งน้ำซึ่งทำให้ชาวบ้านเจ็บป่วย

ล่าสุด บริษัท อัคราไมนิ่งฯ กำลังเตรียมยื่นขอประทานบัตรโครงการระยะที่ 3 พร้อมกับบริษัทอื่นๆ ที่ยื่นขออนุญาตพิเศษเพิ่มเติม รวมอีกหลายแสนไร่ ซึ่งกำลังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

10. พื้นที่ทำเหมืองแร่ทองคำ อ.วังสะพุง จ.เลย

บริษัท ทุ่งคำ จำกัด เข้ามาประกอบการทำเหมืองแร่ทองคำ ในพื้นที่บ้านกกสะท้อน บ้านนาหนองบง บ้านแก่งหิน บ้านโนนผา พงพัฒนา บ้านภูทับฟ้าพัฒนา บ้านห้วยผุก ต.เขาลวง อ.วังสะพุง จ.เลย มาตั้งแต่ปี 2548

หลังจากนั้นมีการสำรวจคุณภาพน้ำของกองวิเคราะห่น้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล พบสารหนู แคดเมียม และแมงกานีส มากผิดปกติในลำห้วยฮวย ลำน้ำสาขาของแม่น้ำเลย โดยในปีแรกที่ทำการศึกษามีค่าแมงกานีสสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานทุกสถานี และมีไซยาไนด์เกินกว่าค่ามาตรฐานอยู่ 3 สถานี โดยเฉพาะปี 2549 ที่มีค่าสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานอย่างน่ากังวล

ปลายเดือนตุลาคม 2551 บริษัทฯ ขอขยายพื้นที่ทำเหมืองเพิ่มอีก 4 แปลง รวมเนื้อที่กว่า 1,160 ไร่ จากเดิมที่เปิดหน้าดินไปแล้ว 2 แปลง

สำนักงานอุตสาหกรรม จ.เลย ระบุว่า นับตั้งแต่วันที่ 25 กันยายน 2549-19 มิถุนายน 2550 บริษัทฯ สามารถผลิตทองคำได้จำนวน 527,848.94 กรัม เงินจำนวน 63,764.82 กรัม และทองแดง 230,617.74 กรัม จ่ายค่าภาคหลวงรวมทั้งสิ้น 8,369,397.62 บาท โดยจ่ายครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 20 มี.ค.2550 จำนวน 994,416.64 บาท ส่งผลให้ อบต.เขาลวง ได้รับเงินค่าภาคหลวง 800,000 บาท ตั้งแต่เหมืองเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2548

11. พื้นที่สำรวจแร่เหล็ก อ.เชียงคาน จ.เลย

หลายปีมานี้ที่ อ.เชียงคาน มีกลุ่มนายทุนทั้งในจังหวัดเลยและต่างจังหวัด รวมถึงนายทุนต่างชาติ ได้เข้ามากว้านซื้อที่ดินทั้งที่อยู่ในการครอบครองของชาวบ้าน และพื้นที่สาธารณะตามไหล่เขาบริเวณป่าภูเขาก้าว โดยพื้นที่ป่าหนึ่งอยู่ในท้องที่ตำบลเขาก้าว อ.เชียงคาน จ.เลย และอีกส่วนหนึ่งอยู่ในท้องที่ตำบลบุสม อ.เชียงคาน จ.เลย

โดยกลุ่มนายทุนได้บุกเบิกป่าสงวนเข้าไปตัดถนน ตัดต้นไม้ นำเครื่องจักรเข้าไปขุดแร่เหล็ก โดยที่ยังไม่ได้รับประทานบัตร และขนแร่ออกจากแหล่งขุดโดยใช้รถบรรทุกผ่านถนนในหมู่บ้านทั้งกลางวันและกลางคืน วันละไม่ต่ำกว่า 100 เที่ยว

เมื่อชาวบ้านตำบลเขาก้าวได้ตรวจสอบผู้ประกอบการเหมืองแร่เหล็กในพื้นที่ พบว่าเดิมที่มีผู้ประกอบการ 3 ราย แต่ได้รับประทานบัตรถูกต้องตามกฎหมายเพียงรายเดียว ที่เหลือไม่ได้รับอนุญาต

ชาวบ้านได้ยื่นข้อร้องเรียนให้ อบต.ธาตุ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสั่งปิดเหมือง คัดค้านการอนุมัติประทานบัตรทำ

เหมืองแร่บนพื้นที่สาธารณประโยชน์ป่าภูเหล็ก และเขตสัมปทานทับทำกินชาวบ้านกว่า 160 ไร่

อีกทั้งบริเวณที่ขุดแร่เหล็ก ยังเป็นแหล่งต้นน้ำลำห้วยเสียที่ชาวบ้านใช้น้ำทำการเกษตรมาช้านาน ปัจจุบันดินชั้น ดิน ตะกอนไหลลงมาทับถมที่นาจนไม่สามารถปลูกข้าวได้

12. พื้นที่สำรวจแร่ทองแดง อ.เมือง จ.เลย

ปี 2553 กลุ่มเครือข่ายอนุรักษ์ภูหินเหล็กไฟ และชาวบ้านห้วยม่วง หมู่ 4, 10, 13 ต.นาดินดํา.เมือง ออกมาต่อต้านการทำเหมืองแร่ทุกชนิดในบริเวณใกล้หมู่บ้าน โดยเรียกร้องให้หน่วยงานราชการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทบทวนการต่ออายุ อนุญาตบัตรสำรวจแร่ทองแดงให้นายทุนบริเวณภูหินเหล็กไฟ และภูเดิน หลังจาก บริษัท แพนออส จำกัด จากออสเตรเลีย ได้เข้าพบนายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อชี้แจงความคืบหน้าโครงการลงทุนสำรวจแร่ทองแดงใน จ.เลย ที่ได้ร่วมลงทุนกับ บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) ซึ่งตั้งบริษัทย่อย คือบริษัท ภูเทพ จำกัด ให้ดำเนินโครงการ และได้ทำการสำรวจปริมาณของแร่แล้วเสร็จในเดือนตุลาคม 2551 ขึ้นตอนการขอประทานบัตรเพื่อลงทุนเหมืองแร่ทองแดงอยู่ระหว่างการพิจารณา

13. พื้นที่ขอประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โปแตช จังหวัดอุดรธานี

โครงการเหมืองแร่โปแตช จ.อุดรธานี สำรวจแล้วเสร็จไปแล้ว โดย บริษัท เอเชีย แปซิฟิคโปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด และได้ขอสัมปทานทำเหมืองได้ดินแหล่งอุดรใต้ 22,437 ไร่ ใน ต.โนนสูง ต.หนองไผ่ อ.เมือง, ต.ห้วยสามพาด, ต.นาม่วง กิ่งอำเภอประจักษ์ศิลปาคม และแหล่งอุดรเหนือกว่า 52,000 ไร่, ในเขตเทศบาลนครอุดร อ.เมือง อ.หนองหาน และกิ่ง อ.ประจักษ์ศิลปาคม รวม 74,437 ไร่

ปัจจุบันบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ได้เข้ามาซื้อกิจการดำเนินโครงการ และพยายามเร่งรัดขั้นตอนการรังวัดปักหมุดเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรและโรงงาน แต่งเรื่องมาจนปัจจุบัน แม้จะมีการคัดค้านอย่างหนักจากชาวบ้านในพื้นที่อย่างต่อเนื่องก็ตาม

14. พื้นที่สำรวจแร่โปแตช จังหวัดมหาสารคาม

17 กรกฎาคม 2548 บริษัท ไทยสารคาม อะโกร โปแตช จำกัด ยื่นคำขออนุญาตบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตช ในพื้นที่ ต.หนองเม็ก และ ต.บ่อพาน อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม 2 แปลง จำนวน 20,000 ไร่

ปัจจุบันอยู่ในขั้นกำลังดำเนินการขอต่ออนุญาตบัตรพิเศษอีกครั้ง เนื่องจากเอกสารดังกล่าวได้หมดอายุไปตาม พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2510 มาตรา 33 หลังจากที่มีการสำรวจมาได้ 5 ปีแล้ว

15. พื้นที่สำรวจแร่โปแตช จังหวัดขอนแก่น

5 กรกฎาคม 2548 บริษัท กรุงเทพโยธาอุตสาหกรรม จำกัด ยื่นคำขออนุญาตบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตช 10 แปลง เนื้อที่ 100,000 ไร่ ในพื้นที่ ต.บ้านทุ่ม ต.บ้านหว้า อ.เมือง และ ต.บ้านฝาง ต.บ้านเหล่า อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น

16. พื้นที่สูบน้ำเกลือใต้ดิน จังหวัดนครราชสีมา

ปี 2548 บริษัท เหมืองไทยสินทรัพย์ จำกัด ได้ยื่นขออนุญาตบัตรพิเศษสำรวจในพื้นที่ อ.คง อ.บัวใหญ่ อ.บ้านเหลื่อม อ.ขามสะแกแสง จ. นครราชสีมา 28 แปลง เนื้อที่ 280,000 ไร่ ในปีเดียวกันบริษัท ธนสุนทร (1997) จำกัด ได้ยื่นขออนุญาตบัตรพิเศษสำรวจในพื้นที่ ต.ด่านช้าง อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา 3 แปลง เนื้อที่ 30,000 ไร่

ปี 2530 บริษัทฯ เริ่มทำนาเกลือ โดยใช้เกลือเป็นเชื้อเพลิงในการต้มเกลือ ทำให้มีฝุ่นฟุ้งกระจาย ควันฟุ้งทั่วบริเวณปี 2538 มีคณะวิจัยเข้ามาทำการศึกษาวิจัย เนื่องจากบริเวณ ต.บ้านวัง มีหลุมยุบกินพื้นที่กว่า 1 กิโลเมตร กระทั่งมีการประกาศให้บริษัทฯ หยุดการทำนาเกลือทั้ง 2 โรงงาน

ปี 2550 - 2552 ชาวบ้านฟองศาลปกครอง และได้รับคำพิพากษานะคดี เนื่องจากศาลเห็นว่ามติ ครม.วันที่ 9 ตุลาคม 2534 มีข้อขัดแย้งกฎหมายและผิดพลาดอย่างร้ายแรง เนื่องจากบริษัทมีข้อเท็จจริงว่ายังมีได้นำประกาศเรื่องพื้นที่การตั้งโรงงานทำ เกลือ

โรงงานสูบน้ำเกลือใต้ดินให้ กรม. เห็นชอบรับในหลักการ

ล่าสุด วันที่ 2 มกราคม 2553 เกิดหลุมยุบกินเนื้อกว่า 180 ตารางเมตร

การผลักดันโครงการเหมืองแร่โปแตชในภาคอีสาน เกิดภายหลังการแก้ไข พรบ.แร่ ปี 2545 ที่เดิมกฎหมายแร่ไทยไม่อนุญาตให้ทำเหมืองใต้ดิน แต่ฝ่ายนักการเมืองและผ่านนายทุนได้ผลักดันให้มีการแก้ไข พรบ.แร่ในปี 2545 ให้ทำเหมืองใต้ดินโดยไม่ต้องขออนุญาตเจ้าของที่ดินได้ทั่วประเทศ แล้วจึงทำให้มีการยื่นขอสำรวจและผลิตแร่โปแตชในอีสาน

หลังจากมีการแก้ไข พรบ.แร่ ฉบับ พ.ศ. 2545 ให้สามารถทำเหมืองใต้ดินลึกกว่า 100 เมตรได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตเจ้าของที่ดินข้างบน ทำให้มีการยื่นขอสำรวจและผลิตแร่โปแตชในอีสาน 7 โครงการ

ปัจจุบัน บริษัทต่างๆ ยังมีความพยายามที่จะเปิดพื้นที่ทำเหมืองแร่ และหากกระบวนการทุกอย่างเป็นไปตามคาดหมาย จะมีการพัฒนาเหมืองใต้ดินในอีสานประมาณ 654,145 ไร่ อยู่ท่ามกลางชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมเคมีต่อเนื่อง จากเกลือและโปแตชในพื้นที่ภาคอีสาน โดยที่มีค่านึงถึงผลกระทบต่อผืนดินถล่ม-ทรุด จากสูบน้ำบาดาลทำเกลือ กองเกลือ และกากทางแร่จะถูกขนขึ้นมากองเป็นภูเขากลางลานโล่งที่ไม่มีหลังคาปกคลุม หากฝนตกหนักน้ำท่วม เกลือหลายล้านตันจะถูกชะไหลลงน้ำท่วม แหล่งน้ำธรรมชาติที่ชาวบ้านต้องดื่ม ต้องใช้ จะปนเปื้อนไปด้วยเกลือ และสารเคมี

17. พื้นที่ขออนุญาตอุตสาหกรรมน้ำตะกั่วป่า อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา

โครงการขุดลอกดินตะกอนท้องน้ำและสันดอนปากน้ำแม่น้ำตะกั่วป่า ในเขตทะเลตะกั่วป่า เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางนายสี องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะคอเขา และองค์การบริหารส่วนตำบลบางม่วง เสนอโครงการให้จังหวัดพังงา พิจารณา และเกิดเป็นความร่วมมือระหว่างจังหวัดพังงา กับ บริษัท เค แชน แอนด์ รีซอร์สเซส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

โครงการขุดลอกตะกอนลำน้ำและสันดอนปากน้ำแม่น้ำตะกั่วป่า ระบุพื้นที่ตั้งแต่บริเวณแยกสองแพรกบ้านท่าจูด ลงไปตามลำน้ำแพรงเหนือ ผ่านเกาะเสม็ด อ่าวเวระ และปากอ่าวเวระ ส่วนทางแพรงตะวันตกผ่านเกาะล้าน ควบพระเหนือ ไปออกทะเลที่ช่องปากเกาะ (บ้านน้ำเค็ม) รวมทั้งคลองปากเกาะที่เชื่อมอ่าวเวระ กับช่องปากเกาะทางด้านตะวันออกของเกาะคอเขา พื้นที่ขุดลอกมีเนื้อที่ประมาณ 43 ตารางกิโลเมตร (27,260 ไร่) โดยจะขุดลอกทรายมีปริมาณ 21 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้เวลาดำเนินการราว 5 ปี โดยขุดลอกจำนวน 30 หลุม ในพื้นที่ตำบลเกาะคอเขา ตำบลบางม่วง ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า และตำบลเกาะพระทอง ตำบลบางวัน อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โดยคาดว่าจะบริษัทที่ได้รับสัมปทานในโครงการฯ จะเอาทรายที่ขุดได้จะไปขายให้กับประเทศสิงคโปร์ เป็นการเลี้ยงชีพกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเหมืองแร่ ปี 2510 แต่กลับใช้กฎระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ต้นเงิน พ.ศ. 2547 แทน โดยมีการจัดทำประชาพิจารณ์โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการตรวจสอบรายงานศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น จากสำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพังงา ตลอดจนผ่านการอนุมัติเห็นชอบแบบการขุดลอกจาก กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

องค์การบริหารส่วนตำบลบางนายสี องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะคอเขา และองค์การบริหารส่วนตำบลบางม่วง อ้างผลการสำรวจว่า ตะกอนลำน้ำประกอบไปด้วยอินทรีย์วัตถุ กรวด หิน ดิน ทรายขนาดต่างๆ ที่มีความเค็มเจือปน ไม่เหมาะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมใดๆ นอกจากกำจัดทิ้งลงทะเลดังนั้นการนำตะกอนลำน้ำจากการขุดลอกกว่า 20 ล้านลูกบาศก์เมตร จะใช้งบกว่า 1,200 ล้านบาทนำไปกำจัดทิ้งนอกราชอาณาจักรเป็นแนวทางที่เหมาะสม

18. พื้นที่ทำเหมืองหินเขาคูหา อ.รัษฎา จ.สงขลา

ธันวาคม 2552 เครือข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองหินเขาคูหา อ.รัษฎา จ.สงขลา ร้องเรียนการละเมิดสิทธิชุมชนตามมาตรา 66, 67 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 จากการทำเหมืองหินการขอต่ออายุประทานบัตรเหมืองหินเขาคูหา อ.รัษฎา จ.สงขลา และขอคุ้มครองสิทธิของแกนนำและครอบครัวผู้เคลื่อนไหว

เครือข่ายคัดค้านการต่อสัญญาเหมืองหินเขาคูหา อ.รัษฎา จ.สงขลา เป็นการรวมตัวของผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองหินเขาคูหา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการขออนุมัติประทานบัตร โดยใบแรกเป็นประทานบัตรของ บริษัท พีรพัฒน์ จำกัด หมดอายุประทานบัตร เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2552 และอีกประทานบัตรของ นายมนู เลขะกุล ซึ่งจะสิ้นอายุประทานบัตรวันที่ 9 เมษายน 2553

หลังการให้ประทานบัตรเกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ และวิถีชีวิตของชาวบ้านอย่างรุนแรงในขณะที่พื้นที่ได้จากภูเขา

ปัจจุบันส่งออกไปขายที่อินเดีย ผิดจากการขออนุญาตครั้งแรกที่ระบุว่าหินจากเหมืองจะถูกใช้ในกิจการภายใน จังหวัดสงขลา และประเทศไทย

19. โครงการเหมืองแร่และโรงไฟฟ้าถ่านหิน อ.สะบ้าย้อย

กันยายน 2552 อุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ระบุว่า ถ่านหิน "อัลคาไซด์" ที่เป็นส่วนประกอบผลิตภัณฑ์ระเบิด พบมากในพื้นที่ อ.สะบ้าย้อย จ.สงขลา

เอกสารข้อมูลเบื้องต้นของโครงการพัฒนาเหมืองสะบ้าย้อย อ.สะบ้าย้อย จ.สงขลา ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 จัดทำโดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ระบุถึงแผนงานระหว่างปีงบประมาณ2547 – 2551 ว่า จะมีการขอประทานบัตรทำเหมืองถ่านหินลิกไนต์ในช่วงมกราคม 2549 จนถึงปี 2551แต่จนถึงขณะนี้ยังไม่ได้ดำเนินการ เพราะสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้

แหล่งถ่านหินลิกไนต์สะบ้าย้อยมีทั้งหมด 4 แหล่งใน ต.ทุ่งพอ และ 1 แหล่งใน ต.คลองมูตอ อ.สะบ้าย้อย ทาง กฟผ. มีเป้าหมายชัดเจนว่าจะดำเนินการในพื้นที่หมู่ที่ 7 บ้านขาว ต.ทุ่งพอ เนื่องจากไม่ได้อยู่ในเขตชุมชนหนาแน่น.

ที่มา : <http://www.esaavoice.net>

<http://tvthainetwork.com/2010/board/index.php?topic=73.0>

ความคิดเห็น 1 รายการ

เรียงลำดับตาม

เก่าที่สุด

เพิ่มความคิดเห็น...

ยุทธ สังข์ทอง · กรุงเทพมหานคร

ไม่ควรให้นายทุนทำเหมืองทองแล้ว เพราะกระทบวิถีชีวิตประชาชน ต้องทิ้งบ้านถิ่นที่อยู่อาศัยเตรียมอพยพ เพราะสุทธิพลนายเหมืองแร่ไม่ได้ ชาวบ้านต้องเจ็บป่วยทั้งกายและใจ ควรอยู่กับธรรมชาติครับ

ลูกใจ · ตอบกลับ · 20 กันยายน 2015 7:35

Facebook Comments Plugin

Tags: สิทธิชุมชนและทรัพยากรธรรมชาติ

Login or register to post comments

แชร์ < 45

About Us

เว็บไทยเอ็นจีโอ สนับสนุนการใช้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์และเผยแพร่แนวคิดวัฒนธรรมเสรี เนื้อหาในเว็บไซต์ไทยเอ็นจีโอต่อทโออาจี ท่านสามารถเอาไปใช้งานได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เพียงท่านระบุที่มาและห้ามทำการค้า

เกี่ยวกับเรา

- กฎการใช้งานทั่วไปในเว็บไซต์และเว็บบอร์ด
- วัตถุประสงค์ นโยบายของเว็บไซต์
- เกี่ยวกับเรา
- การลงโฆษณา ประชาสัมพันธ์
- คำอธิบายการใช้งานเว็บไซต์
- การขอสิทธิ์เป็นผู้สร้างเนื้อหา

more

ช่องทางการติดต่อ

- ที่อยู่ : มูลนิธิกองทุนไทย 2044/23 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เขตห้วยขวาง กทม. 10310
- เบอร์ติดต่อ : 02-3144112-3, 02-3183959
- โทรสาร : 02-7181850
- Email : webmaster@thaingo.org
- Website : www.thaingo.org
- บัญชีมูลนิธิกองทุนไทย

เลขที่บัญชี 043-2-47734-4 บัญชีออมทรัพย์

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนเพชรบุรีตัดใหม่

จำนวนผู้เข้าชม

- Your IP: 110.164.171.100
- Since: 2012-01-05 17:33:14
- Visitors: Today: 54 This week: 3192 This month: 8283 This year: 21948

